

Dag 1 : Dinsdag 11 juni 2019
Vertrekplaats : Velsbroek, Nederland
Naar : Las Vegas, Nevada, USA
Tijdstip vertrek : 7.30 uur
Naam hotel : Alexis Park Resort

Reisverslag: Zoon brengt ons met auto naar Schiphol. Inchecken en dergelijk gaat vlot. Koffie drinken op Schiphol. Het aan boord gaan is vertraagd maar we vertrekken wel om 11.00 uur. Het is een rustige vlucht met United Airlines. De stoelen zitten ruim en we hebben genoeg beenlengte. Komen iets te vroeg aan in Chicago en bij de Immigratiedienst en Douane staan weer lange wachtrijen. Daarna gaan we met een shuttle bus naar ander terminal. Nu moeten we weer door de Security, maar dit gaat gelukkig redelijk vlot. We proberen Cruise America te bellen (wachtlijn) om een ophaaltijd voor morgen af te spreken, maar dat lukt niet. Vertrekken op tijd naar Las Vegas en komen er wat eerder aan. Het is in Las Vegas zo'n 40 gr., we hebben geen zin om in die warmte te wachten op een shuttlebusje van het hotel en stappen meteen in een taxi waarmee we om zes uur aankomen bij het hotel. We krijgen een kamer op 1e verdieping (geen lift). Het is een grote kamer met een soort keuken. Het hotel is een laagbouw (BG en 1e verdieping) en bestaat uit meerdere gebouwen met een mooi aangelegde binnentuin. Er zijn 3 zwembaden waarvan er, in deze stille tijd, één open is. Moeten even bijkomen van de lange dag (met 9 uur tijdsverschil is het voor ons eigenlijk al diep in de nacht). We lopen naar de straat en zoeken een eettent (het is inmiddels acht uur). We gaan bij het Bayerisch restaurant/biertent een Cesar salade eten. Het is er gezellig, er is een feestje van Mercedes auto en we krijgen stuk gebak aangeboden. Gaan (te) moe naar bed.

Dag 2 : Woensdag 12 juni 2019
Van / Naar : Las Vegas naar Las Vegas
Naam camping : Las Vegas Resort

Reisverslag: Zijn vroeg wakker. Het wordt een warme dag (40 gr.) Ellie belt om acht uur naar Cruise America voor het ophalen van de camper, helaas is dit pas om drie uur. Gaan bij een donut zaak in de buurt ontbijten, het is verrassend lekker. Halen wat boodschappen en een verjaardagskaart voor Leny. Voor de lunch gaan we zwemmen in het zwembad van het hotel (mogen de kamer langer gebruiken). Gaan lunchen bij een van de eettentjes nabij ons hotel. Op de kamer is alles gereed gemaakt voor vertrek. Bij het uitchecken besteld de balie medewerker voor ons een taxi en we rijden in ruim 20 min. naar Cruise America. Half drie zijn we bij Cruise America en half vier vertrekken we nadat er een aantal manco's aan de binnenzijde van de camper zijn verholpen. Rijden naar de Walmart (om de hoek bij Cruise America) om veel boodschappen te kopen. Daarna rijden we via de Boulder Hwy naar de (vooraf gereserveerde) camping, die wij kennen van eerdere reizen. Het is inmiddels zes uur en het is nog steeds erg warm. Als we op de plek staan sluit Jan alles aan en zetten we de airco aan. Wat eten en ruimen we de camper zoveel mogelijk in. Gaan vroeg naar bed.

Dag 3 : Donderdag 13 juni 2019
Van / Naar : Las Vegas naar Las Vegas
Naam camping : Las Vegas Resort

Reisverslag: Staan zeven uur op. Ontbijten en ontdekken dat een deel van de stopcontacten het niet doet. Ook wordt de watertank gevuld via de citywater aansluiting en is er, denkkelijk, ergens een kleine water lek want het waterpompje draait regelmatig ook als er geen afname is. Ellie belt met Cruise America en de klachten worden opgenomen en er zal nagevraagd worden wat er aan te doen is. Worden terug gebeld. Helaas worden we niet gebeld, dus Ellie belt na een uur zelf weer. Met verontschuldiging en aanwijzingen kunnen we zelf een deel oplossen (elektra en water). Omdat het inmiddels al lunch tijd is geworden en wij ook nog moe zijn van de reis en de warmte, besluiten we nog een dag hier te blijven. Gaan douchen in één van de grote badkamers van de camping. In de middag gaan we 2 x zwemmen en halen nog wat boodschappen bij de (andere) Walmart. Uiteraard hebben wij onze vlag bij de radio antenne geplaatst! In principe doen wij dit elke dag omdat is gebleken dat er dan sneller een contact ontstaat, hetgeen wij ook leuk vinden.

Dag 4 : Vrijdag 14 juni 2019
Van / Naar : Las Vegas (Nevada) naar Cannonville in Utah
Naam camping : KOA Bryce Valley

Reisverslag: Naast ons staan Duitse mensen, als we naar de badkamer willen lopen worden we goedemorgen gewenst. We raken aan de praat en gaan zitten praten over wat en waar in Las Vegas te zien en beleven is. Ook geeft Jan tips voor het verder rijden naar San Francisco. Tegen elf uur vertrekken wij. Willen vandaag een flink stuk rijden. Vanuit Las Vegas rijden we naar het Noorden door de Dessert. Willen stoppen bij recreatie terrein "Virgin River" langs de Interstate 15 (waar wij eerder hebben gestaan) maar dit terrein is voor renovatie afgesloten. Gaan naar de overzijde van de weg en lunchen daar. In Utah moeten we onze klok een uur vooruit zetten. In St. George gaan we naar de info en halen folders, ook kopen we daar een ijsje. Rijden op Interstate 15 door tot Cedar City en steken, hier op weg 14, een bergrug over met een pashoogte van 7910 ft (ruim 2400 m.) Vlak voor Bryce Canyon proberen we een plaats te krijgen op een camping (het is inmiddels 19 uur), maar de camping is helaas vol. De campingbaas belt, op ons verzoek, naar de KAO camping en kan

nog een plaats voor ons reserveren. Hier rijden wij naar toe en komen om kwart voor acht aan. Het is mooie camping met een zeer mooi uitzicht! Zeker door de ondergaande zon worden de rode bergen prachtig belicht.

Dag 5 : Zaterdag 15 juni 2019
Van / Naar : Cannonville naar nabij Torrey
Naam camping : Lower Pleasant Creek Campground (natuur)

Reisverslag: Dochter is jarig, we bellen haar via WhatsApp om te kunnen feliciteren. We worden aangesproken door onze buurman die twijfelt of onze vlag Frans of Nederlands is. De man komt uit Zuid Afrika wil graag wat Nederlands met ons praten. Het is nu al erg warm. Na het tanken rijden we naar het Kodakchrome Basin State Park. We maken een leuke, soms steile, wandeling naar een soort vlakke. Vanaf deze vlakke kan je een groot deel van het park overzien. In het park staan vele rotspunten of chimneys of sand pipes genoemd. Zij variëren in kleur en lengte (van 2 tot 52 meter!).

Na de wandeling rijden we terug naar weg 12 die door Grand Staircase-Escalante NM loopt. Gaan dan verder door richting Torrey. Het is een weg door een prachtig gebied van grote vlaktes met rood en wit gesteente. Vooral het Head of the Rocks Overlook geeft een geweldig mooi uitzicht. Vlak voor Torrey stoppen we op een natuurcamping met 5 campingplaatsen. Hier blijven we staan voor de avond en nacht. Betalen via een enveloppe (met dollars) in de betaalkuis te doen. Achter ons is een snel stromend riviertje. Op de borden hangt een waarschuwing voor beren. De laatste keer dat er een beer is gesignaleerd is twee weken geleden. Voor en na het eten zitten we buiten.

Dag 6 : Zondag 16 juni 2019
Van / Naar : Torrey naar Blanding
Naam camping : Blue Mountain RV Park

Reisverslag: Goed geslapen en niet van beren gedroomd. Na de koffie vertrekken we met mooi weer. Zijn nu vrij snel in Torrey en wat later rijden we het Capital Reef NP binnen. Het is er druk, vinden een plaatsje om te parkeren en gaan bij het visitorcenter een National Park pas kopen (een jaar geldig). Willen nog wel koffie drinken en rijden iets verder het park in en vlak voor de controle kunnen we op een parkeerterrein stoppen. Eigenlijk willen we wel verder het park in gaan om te wandelen maar het wordt donker en we horen het rommelen. Drinken nog op ons gemak koffie en rijden dan het park uit en gaan richting Hanksville. Na Hanksville, waar we tanken, rijden we richting Blanding. Op het eerste rechte stuk stoppen we voor de lunch. Omdat dit een hoogvlakte is zien we om ons heen de donkere wolken en in de verte de regen. Later maken we nog verschillende stops, tussen de hoge rode rotsen, bij de brug over de Colorado rivier en bij Natural Bridges. Bij Natural Bridges rijden we het hele rondje en halen herinneringen op. Hebben wel af en toe wat regen. Stoppen in Blanding bij een grote camping waar we al eens eerder gestaan hebben. Na het avondeten maken we een wandeling over het terrein en naar de weg.

Dag 7 : Maandag 17 juni 2019
Van / Naar : Blanding (Utah) naar Durango in Colorado
Naam camping : Westerly RV Park

Reisverslag: We halen boodschappen in Blanding. Rijden via Monticello naar Cortez (Colorado). Komen door een gebied met landerijen en veeteelt, licht heuvelachtig. Ter hoogte van Cortez lunchen we bij een meer. Er is weer onweer in de lucht. Rijden naar een camping net boven Durango (zijn we eerder geweest). Het is drie uur. Kunnen gelukkig nog een plaats op de camping boeken. Campingbaas bestelt voor ons tickets voor de country show van vanavond (hebben we thuis op internet gevonden). Blijven tot vijf uur op camping en rijden dan naar Bar D Chuckwagon (15 min.) Net na half zes kopen we onze tickets. Lopen een rondje op het terrein, er zijn verschillende winkeltjes en met name speelmogelijkheden voor kinderen. We worden uitgenodigd om in de tractor-aanhangwagen een rondje over terrein te rijden en wat te vernemen over de geschiedenis van het gebied. Jan heeft wel trek in een ijsje welke te koop is bij een stalletje op het terrein. Enkele country zangers zingen bij het verkooppunt van hun CD's/DVD's een verzoeknummer. Wij kennen hun repertoire niet maar wij vragen om het nummer Blue Bayou van Roy Orbison te zingen. Er was even een aarzeling (blijkbaar niet in hun repertoire) maar spelen en zingen het nummer voor ons. Stipt 19.15 uur gaan we naar onze tafel waar meer mensen bij aanschuiven. Het eten en de Old West Music Show is in de open lucht. Tegenover ons zit een aardig Amerikaans echtpaar, waar we een praatje mee maken. Half acht wordt onze tafel aangewezen en staan we in de rij voor een bord en bestek, vervolgens wordt ons eten opgeschept. Het is kip of pork. Het is ruim voldoende om te eten. Na het wegbrengen van de borden begint stipt op tijd, om acht uur, de country show (tot 9 uur). Er wordt opgenoemd waar een ieder vandaan komt en voor ons wordt Nederland gezegd, alle aanwezigen beginnen voor ons te klappen! Het is een erg aardige muziekshow. Het zijn in Amerika bekende artiesten maar zeker niet alle nummers kennen wij. Maar het is erg gezellig en leuk om dit mee te maken. In het donker rijden we terug, het is gelukkig niet ver en we kunnen vrij gemakkelijk op de camping onze plek terug vinden. Nog even wat drinken en dan zoeken we ons bed op.

Dag 8 : Dinsdag 18 juni 2019
Van / Naar : Durango naar Sargents
Naam camping : Tomichi Creek Trading Post

Reisverslag: Na het ontbijt eerst lekker buiten zitten en koffie drinken. Rijden dan de Molas Pass (10.910 ft, ruim 3.300 m.) op. Op de pas nemen we foto's (hier is het fris, maar mooie uitzichten) en drinken we koffie. Verder via Silverton en de Miljoen Dollar Hwy en Ouray, onderweg gaat het wat regenen. Bij Montrose draaien we weg 50 naar het oosten op. Een, voor ons, bekende mooie weg langs een groot stuwmeer. Ook op deze weg gaat het wat regenen. Rijden door tot aan onderkant van de Monarch Pass. Komen in de regen aan. Melden ons aan en kunnen zelf een plek op de camping uitzoeken. Op de camping is het erg nat, maar er is ruimte genoeg om te staan. Als we de camper hebben aangesloten gaan we eten in het Tradinghouse. Salade met kip, natuurlijk weer meer dan genoeg. Praatje met camping buren gemaakt. In de camper koffie en computer werk. 's Nachts kachel aan, het is kil door de hoogte en de regen.

Dag 9 : Woensdag 19 juni 2019
Van / Naar : Sargents naar Colorado Springs
Naam camping : Goldfield RV Park

Reisverslag: Het is droog. Bij vertrek draait Ellie meteen de Monarch Pass (11.312 ft, 3.450m.) op. Op de pas stoppen we voor een foto, het is koud. Voor Salida slaan we af. Daarna stoppen we voor koffie op een parkeerplaats en kunnen hier genieten van het geweldige uitzicht op enkele > 4000 m. bergen. Na het oversteken van een vlakte (met rondom hoge bergen die volop in de zon staan) stoppen we voor de lunch op de Wilkerson Pass (9.507 ft, 2.900 m.). Nemen hier weer foto's. Dan rijden we het laatste stuk naar Colorado Springs. We rijden nu door een bewoond gebied met een duidelijk wintersport tint. Het verkeer is meteen een stuk drukker. Halen, onderweg, bij een wat chiquere Walmart boodschappen en kopen meteen een deken voor op bed (voeten). Melden ons aan op de gereserveerde camping. De camping ligt tegen de drukke doorgaande weg aan, maar qua geluidsoverlast valt dit erg mee. Het is hier een stuk warmer. Gaan twee wassen laten draaien en drinken buiten in de zon thee. We lopen na het eten naar Old Colorado City, 15 min. Het is een leuke winkelstraat met aardig wat mensen voor de verschillende eetzaken en cafés. Jan voelt zich niet zo lekker dus eten we geen ijsje.

Dag 10 : Donderdag 20 juni 2019
Van / Naar : Colorado Springs naar Colorado Springs
Naam camping : Goldfield RV Park

Reisverslag: Vroeg opstaan, het is warm weer. Half negen rijden we naar de Walmart in Colorado Springs en parkeren de camper. Hiervandaan lopen we, in ca. 10 minuten, naar Enterprise autoverhuur. Als de papieren in orde zijn voor de bestelde huurauto, krijgen we een Nissan mee en rijden we terug naar onze camper. We zetten en drinken hier koffie en laden wat spullen in de Nissan. De camper blijft bij de Walmart staan. We rijden met de Nissan naar de ingang van de weg die naar de top van de Pikes Peak gaat. Bij de ingang staat een bord dat je voldoende benzine moet hebben, toch zeker wel een halve tank. Wij hebben minder dan een halve tank, maar wat te doen? Weer terug rijden? Of gewoon doorrijden? We rijden in een rustig tempo naar boven en we stoppen bij een restaurant/kiosk. Hier nemen we foto's e.d. Houden het benzine verbruik in de gaten. Daarna rijden we naar de hoogte van 11.000 ft. met nog voldoende benzine om straks terug te kunnen rijden. We parkeren op 11.000 ft de auto en gaan straks verder met een shuttle bus. Boven op de top is namelijk geen parkeerruimte omdat er nieuwe gebouwen worden gebouwd. We blijven een tijdje op 11.000 ft zitten en lopen. We eten en drinken wat om te acclimatiseren. Stappen dan in de shuttle bus en wij worden in 20 min. naar de top gebracht op 4.302 m. Het is op top koud en winderig, maar we lopen een rondje om het nog staande gebouw en genieten van de uitzichten in verschillende richtingen. Merken wel dat we wat zuurstof tekort hebben. De tandradbaan rijdt niet, die wordt in England gereviseerd. Het is nu wel wat rommelig op de top doordat een deel is afgezet om nieuwe gebouwen te bouwen. In het bestaande gebouw kopen we kaarten met een stempel dat wij op de top zijn geweest. Met de shuttle bus gaan we terug naar parkeerplaats op 11.000 ft. Wij rijden daarna rustig terug naar eerste stop. Hier eten we broodjes en drinken wat er bij. Kunnen zien dat de top inmiddels in de wolken zit en dat het daar nu regent. Wij hebben dit keer geboft met het weer. Verder naar beneden stoppen we nog een keer om in het dal te kunnen kijken waar we straks doorheen gaan rijden. Weer op de gewone weg gaan we een beetje benzine tanken in Manitou en rijden dan naar de Seven Falls park. Althans dat proberen we, maar komen er niet. Vinden wel een postkantoor en vragen advies voor de kaarten die we net hebben gekocht (hebben zelf nog een postzegelboekje). Besluiten terug te gaan naar de camper, maken de auto leeg en brengen de auto terug. Lopen terug naar camper bij Walmart. Doen nog wat inkopen en rijden dan met camper naar Garden of Gods. Het is er erg druk, er zijn bijna geen plekken meer voor RV's. Parkeren nu op een parking voor paardentrailers en drinken thee. Daarna rijden we naar uitgang en stoppen nog even bij de Balansrock. Dan terug naar camping. Na het avondeten en de koffie lopen we weer naar Old Colorado City. Het is er nu veel rustiger. Kopen een ijsje (prima!) en maken, zittend op de bank met een ijs, een praatje met Amerikanen uit Denver over Denver en de Rocky Mountains.

Dag 11 : Vrijdag 21 juni 2019
Van / Naar : Colorado Springs naar Buena Vista
Naam camping : Arrowhead Point

Reisverslag: Mooi weer. We gaan vandaag eerst naar de Seven Falls. Het waarom wij het gisteren niet konden vinden is omdat er een shuttlebusje naar het park rijdt en je ergens anders moet parkeren. Wij weten nu waar het parkeerterrein is. Parkeren de camper en gaan in de rij staan voor de shuttle. 2 busjes verder kunnen we mee. In 20 min. zijn we er. Mooi park. Een lange toegangslaan, wij (bejaard) kunnen gratis met een wagen het park in. Doen we niet, wij gaan lopen en genieten van de hoge rotsen om ons heen. Kijken waar de watervallen zijn en lopen nog even terug want we hebben trek en kopen kip met frieten bij een wagen. Nu de honger is gestild gaan we naar de watervallen. Vanaf een terras loopt er een lange steile trap naast de watervallen omhoog. Zo halverwege is er een klein tableau waar je even bij kan komen en naar de watervallen kan kijken. Dan komt er nog zo'n steil stuk en ben je boven het steile deel van de watervallen. Hier vandaan loop je makkelijk naar de andere oever en ga je het bos in. Wij lopen door naar een kleine waterval. En dat doen meer mensen, niet dat het erg druk is maar het is gezellig. Terug op de zelfde manier, alleen nu zie je wel die steile trappen (en de diepte) voor je liggen! Weer beneden bij het bordes staan stoelen en vanaf hier kijk je naar de watervallen. Een stukje terug lopen naar een tunnel waarin een lift is die je omhoog brengt naar een ander terras. Vanaf dit terras kan je al de zeven watervallen overzien. Het hele park is rijk voorzien van bloemen. We lopen op ons gemak de toegangslaan af en stappen weer in het busje die ons terug brengt naar het parkeerterrein. Terug bij camper eten we nog een boterham. We besluiten om vanuit Colorado Springs terug te rijden naar weg 24 en dan naar Buena Vista te gaan waar we een camping hebben uitgezocht. Onderweg maken we weer een stop op de Wilkerson Pass om wat te drinken. Op de weg die voor ons ligt zien we in de verte regen en onweer. Zelf hebben wij er geen last van. In Buena Vista is het een grote camping, wij laten eerst gas (propeen) bijvullen. We staan op een hoge plek met zicht op de omliggende bergen. Lopen 's avonds rondje over camping en zien vele verschillende campingwagentjes. Het wordt een koude nacht want we staan hier op een hoogte van ongeveer 2.500 meter.

Dag 12 : Zaterdag 22 juni 2019
Van / Naar : Buena Vista naar Kremmling
Naam camping : Red Mountain RV Park

Reisverslag: 's Morgens mooi weer, wel fris. Er ligt verse sneeuw op de bergen. Rijden half elf weg en rijden eerst naar Leadville. In Leadville willen wij internetten bij een koffiehuis, maar door omleidingen komen wij niet bij het koffiehuis. Komen toevallig wel bij Safeway voor wat boodschappen. Rijden verder naar de Tennessee Pass (10.242 ft, bijna 3.200m.) waarop een groot monument staat. Alvorens dit monument te bekijken gaan we eerst eten. Achter ons stopt een auto uit Texas en deze mensen bekijken uitgebreid het monument. Als wij naar buiten komen maken we een praatje met de vrouw, Nora. Praten over het monument, het is een herdenkingsmonument voor de gevallen van de 10e bergdivisie die in WOII in Europa hebben gevochten. Nora raadt ons aan om verderop ook te stoppen bij de plek waar het camp van deze bergeenheid was gevestigd. Ook is Nora geïnteresseerd in onze camper. En laten haar de camper zien, zij is verbaasd over de inrichting. We krijgen haar business card en zij de onze. Natuurlijk kijken wij bij de herdenkingsstenen. Na verder rijden stoppen we op een parking waar we de vlakke zien waar camp Hale heeft gestaan met 1000 gebouwen en 15.000 manschappen. Het oefenen in bergen en sneeuw had bij deze eenheid de hoogste prioriteit. Het oefenen van deze bergeenheid in dit gebied heeft later hier de wintersport ontwikkeld. We rijden naar de Interstate (welk een zeer slecht wegdek heeft). Nadat we Interstate weer hebben verlaten valt er regen en besluiten we te stoppen in Kremmling waar een plek op de camping vrij is. Na het avondeten besteden we veel tijd aan de website om foto's te plaatsen hetgeen niet lukt. Jan maakt het website model eenvoudiger en gebruikt de telefoon als hotspot om foto's toch te kunnen uploaden, hetgeen wel lukt!. In donker, het is droog geworden, maken we een ommetje voor het slapen gaan.

Dag 13 : Zondag 23 juni 2019
Van / Naar : Kremmling naar Grand Lake
Naam camping : Winding River Resort

Reisverslag: Hebben even telefonisch contact met onze kinderen. Het is buiten fris en het heeft vannacht geregend. Rustig aan vertrekken en onderweg zien we dat er op de lagere berghellingen ook sneeuw is gevallen. Onderweg naar de ingang van het Rocky Mountains NP maken we een stop voor koffie en cake. Hier zien we op de daken van de huizen ook sneeuw liggen. Als we bij het visitorcenter van het Rocky Mountain National Park aankomen begint het te regenen en te sneeuwen. Binnen horen we dat de Trail Ridge Road is gesloten! Mogelijk gaat deze pasweg morgen weer open. We besluiten naar de dichtstbijzijnde camping te rijden. En dat is praktisch gesproken alleen de straat oversteken. Net buiten het park ligt deze camping op een hoogte van 2638 m.(!). We krijgen een mooie plaats aan een meertje. Helaas zijn de wegen erg modderig door regen en sneeuw. Er ligt zelfs nog sneeuw op onze campingtafel. Intussen is het al aardig laat geworden maar we gaan natuurlijk wel lunchen met het zicht op het meertje. Het weer buiten is zeker niet aangenaam en bedenken dat we toch weer een dagboek gaan schrijven. Bedenken samen wat er de afgelopen dagen is gedaan. Later in de middag klaart het weer op en kunnen we naar buiten. Besluiten het nuttige met aangename te combineren en gaan een was te laten draaien. Maken een wandeling over terrein. Op deze

camping zijn ook plaatsen waar je naast de camperplaats een box hebt voor een paard. Een mevrouw gesproken die haar paard had meegenomen vanuit Texas. Het paard was boos want hier was het veel kouder en dat vond het paard niet leuk! We merken wel aan onze ademhaling dat we weer hoog zitten! Na het avondeten maken we nog een rondje over het grote terrein.

Dag 14 : Maandag 24 juni 2019
Van / Naar : Grand Lake naar Haiden
Naam camping : Yampa River State Park

Reisverslag: Het weer is sterk verbeterd. Er is veel blauw te zien maar er zijn ook nog wolken. Rijden naar de weg en gaan verder het park in. Bij de kaartcontrole vernemen wij dat Trail Ridge Road nog afgesloten blijft en waarschijnlijk pas woensdag open gaat. En dat is jammer want wij hadden deze pasweg graag gereden. We rijden wel het park in en rijden door tot de afzetting (10 mijl verder). Het is fris zonnig weer. Aan één kant kijken we naar de mooie uitzijnde Never-Summer Mountains. Draaien om bij de afzetting en rijden terug. Maken een stop bij de Holzwarth Historic Site. We lopen de wandeling en bekijken de oude huizen van de voormalige farm. Er zijn veel oude spullen te zien. De ranger helpt Ellie in een Buffalo jas, de jas is erg zwaar! Bij een volgende trailhead stoppen we om te lunchen. Jan maakt brood klaar en we gaan in zon buiten zitten eten. Maken een kleine wandeling naar en langs de zeer "jonge" Colorado River die hier in het Rocky Mountain Park begint. Op de kaart kijken we wat wij nog in het Rocky Mountain Park kunnen kijken of wandelen. Zien dat er een wandeling is naar de Adams Falls die achter de plaats Grand Lake ligt. We rijden naar de trailhead en gaan binnen in de camper onze bergschoenen aan doen. Er wordt geklopt en een Amerikaanse man heeft belangstelling voor onze camper. We zeggen dat zijn echtgenote ook mag komen kijken. Zij zijn verbaast dat er een keuken, douche, WC en bedden in de camper aanwezig zijn. Daarna maken we een leuke wandeling naar de waterval die alleen moeilijk op de foto is te zetten, de waterval loopt in een bocht naar beneden. Terug bij de camper zoeken we naar een overnachting mogelijkheid. We zien een State Park die aan de weg ligt die wij willen rijden om richting Thermopolis te gaan. Zo tegen kwart voor zes komen we hier aan en gelukkig is het kantoor nog open zodat we netjes kunnen inchecken. Het zijn mooie ruime plekken in een open veld met enkele bomen. Als we zitten te eten begint het te regenen en is een onweers klap te horen. Na de afwas is het droog en gaan we rondje over de camping lopen.

Dag 15 : Dinsdag 25 juni 2019
Van / Naar : Haiden (Colorado) naar Rawlins in Wyoming
Naam camping : Red Desert Rose Campground

Reisverslag: De zon schijnt en na het ontbijt en de koffie lopen wij de Cottonwood-trail. De trail loopt om de camping heen. Het is een leuke trail die langs de snel stromende rivier, door het bos en langs meertjes gaat. Via borden kunnen we lezen over de katoenbomen, het water en de vogels en vissen. Voor we echt vertrekken gaan we even dumpen. Rijden naar Craig waar een Walmart moet zijn maar die komen wij niet tegen. Rijden hiervandaan richting de grens van Wyoming. Het is een mooie rustige weg. Nog in Colorado wordt de weg aangepast, rijden over gravel maar dan nog slechter. Horen een grote steen tegen de onderkant auto slaan. Het is een behoorlijk heftig stuk weg. Na de grens is het over en is de weg weer prima. Zoeken een geasfalteerd stuk zij-berm op en zetten de stoeltjes buiten in de zon en eten onze klaar gemaakte boterhammen buiten op. Zien dat er veel water onder de motorkap vandaan komt. Ellie denkt van de steenslag en Jan denkt van de airco. Gaan toch onder motorkap kijken, water en olie peilen, alles is goed. Rijden weer een stuk over de snelweg tot aan Rawlins. In Rawlins zoeken we eerst een Walmart op (was lastig te vinden). Er komt onweer en regen aan. Wij gaan gauw de Walmart in. Na het winkelen overleggen we waar we gaan overnachten. Jan is van mening dat het al aardig in de middag is en mede gelet op het weer (veel wind) en wellicht onderweg ook weer regen en onweer zodat wij hier in Rawlins een camping moeten opzoeken. Ellie is het er gelukkig mee eens zodat wij de Red Desert Rose campground opzoeken. Als we inchecken waait het behoorlijk met zeer stevige windvlagen. Als we op onze plek staan voel je de camper behoorlijk schudden! We drinken thee en lezen wat. Na het avondeten maken we klein ommetje over het terrein met nog steeds veel wind. In avond maken we het verslag en foto's en doen we de afwas. Gelukkig gaat de wind tegen slaaptijd ook liggen.

Dag 16 : Woensdag 26 juni 2019
Van / Naar : Rawlins naar Thermopolis
Naam camping : Fountain of Youth RV park

Reisverslag: Vannacht geen wind vlagen meer gevoeld. Het is rustig warm weer geworden. Lekker buiten in zon koffie drinken en een praatje maken met de overbuurman. De overbuurman is tijdens zijn dienst in Duitsland met Duitse vrouw getrouwd. Zij komen nog veel in Europa en Duitsland. We gaan nog een keer naar de Walmart om enkele boodschappen en poloshirts te kopen. Jan vraagt om een Pre-pay SIM kaart maar volgens de verkoper gaat dit niet met ons toestel. Op naar Thermopolis, het zijn veel lange en rechte wegen. Het groen naast de weg ziet er uit als enorme glooiende weilanden, maar het zijn vooral lage struikjes. We hebben nauwelijks huizen gezien. Die enorme ruimte klopt wel, in Wyoming (ruim 10x Nederland!) wonen 2,76 inwoners per km² (in Nederland is dit 409 inwoners/km²!). We stoppen voor koffie bij een historische locatie, genaamd Spiltrock. Hier liep in de 19^e eeuw de Oregon trail en de Pony expres langs. De trails liepen tussen

twee heuvelruggen door. Wat later maken we een lunch stop op een rest-area bij een kruising van wegen. Het is behoorlijk warm (en veel vliegende beestjes) zodat we besluiten in de camper te eten. Op de afsteekweg naar Riverton hebben we een flink oponthoud wegens wegwerkzaamheden. Dit is wel een weg met prachtige uitzichten. Vanaf Riverton naar Thermopolis verandert het beeld. Er komt eerst meer bebouwing en boerderijen. Het laatste stuk naar Thermopolis voert door een zeer lange canyon met hoog opgaande rotsen, een zeer mooie weg. Half vier zijn we op de bekende camping in Thermopolis. Het is niet druk, wel warm. Jan sluit de camper aan en laat de airco draaien. We nemen even rust, Jan probeert de WiFi en dat doet het prima, zo verzenden we meteen drie dagen foto's. Maar het water van de Hot Spring lokt. Lopen in zwemkleding naar de baden. Het koelste bad is lekker warm water en het volgende bad is nog warmer. De baden zijn niet diep en de "vloer" is een kleilaag. Jan gaat er eerder uit dan Ellie, Jan is een beetje dizzy van de warmte. Na een uurtje gaan we terug naar de camper en gaat Ellie het eten klaar maken. Ook gaan we één was draaien. Bij het koffie drinken worden we aangesproken door een Amerikaans echtpaar, hij heeft in Groningen gewerkt en praten onder andere over dat wij naar Cody gaan. Zij bevelen aan om nu snel een camping te reserveren. Ellie gaat meteen bellen naar een camping om twee nachten te reserveren. Tegen negen gaat Ellie nog een half uurtje in de Hot Springs baden.

Dag 17 : Donderdag 27 juni 2019
Van / Naar : Thermopolis naar Cody.
Naam camping : Absaroka Bay RV Park

Reisverslag: Het is mooi zonnig weer en drinken koffie in de zon. Aangezien wij pas uiterlijk twee uur van de camping af moeten en de reisafstand naar Cody klein is te noemen gaan wij nog een keer in de Hot Spring baden. Na het baden, even lekker afdouchen en luchtig aankleden. Nu een lekkere lunch in de koelte van de camper. Half twee rijden we het terrein af. De weg naar Cody (85 mijl) is zeer gevarieerd in landschap, we zien slechts 1 klein dorpje. Het is en blijft een overweldigd landschap. Onderweg weer oponthoud door wegwerkzaamheden. In Cody rijden we eerst naar de Walmart om boodschappen te halen. Moeten hiervoor door het hele stadje rijden. Het is behoorlijk druk in het stadje en maar ook bij de Walmart. De zon brandt nog steeds en het is tegen de 30 gr. Om vijf uur arriveren we op de gereserveerde camping en kopen ook kaartjes voor de Rodeo. Even een moment van rust met thee en zitten in de zon. Na het avondeten lopen we naar Mac Donald, die schuin aan overkant van de straat is, en kopen een ijsje. Tot het donker wordt buiten zitten lezen. Na 9 uur binnen aanzichtkaarten schrijven, foto's verwerken en het verslag schrijven.

Dag 18 : Vrijdag 28 juni 2019
Van / Naar : Cody naar Cody
Naam camping : Absaroka Bay RV Park

Reisverslag: Vandaag een zonnige dag, na een rustig begin gaan we vandaag de Chief Joseph Scenic Hwy rijden tot aan de Beartooth Hwy en dan weer terug. Van Cody uit nemen we eerst weg 120 Noord maar slaan verderop af naar de Chief Joseph Scenic Hwy. Op een grote parkeerplaats aan het begin van de Hwy gaan we koffie drinken en van de omgeving genieten. Zien een paar mannen in de auto komen die hun fietsen uitladen en zich hiervoor omkleden en dan vertrekken op de fiets. Even later komt er een Harley Davidson motor aan, de man doet warme kleren aan want naar boven toe wordt het frisser. Wij mogen een foto van hem maken. Met een flinke brul van de motor vertrekt hij. Het is een mooie weg met ook weer rode rotsen naar de Dead Indian Pass op 8086 ft. (bijna 2.500 m.). We stoppen verschillende malen om van de uitzichten te genieten. Op de pas is het fris maar het uitzicht is geweldig. Als we in de buurt van de Beartooth hwy komen zien we een berg met een scherpe punt, deze zal wel door de Indianen de Beertand worden genoemd. We rijden een klein stukje op deze weg tot een parking. Hier lunchen. Rijden dezelfde weg terug. Stoppen minder gestopt maar de weg ziet er wel anders uit! Wij rijden in Cody naar het Cody museum (het is erg warm) en fotograferen de beelden die buiten staan. Gaan naar de hoofdstraat terug met de camper en parkeren de camper aan de kant. Lopen om winkeltjes te kijken. Steken over naar de andere kant en besluiten op een terrasje te gaan eten bij een Duits restaurant. Schnitzel met brood, salade en frites. Na het eten lopen verder en bij Hotel Irma (gebouwd door Cody en vernoemd naar zijn dochter) is om zes uur een (schijn) vuurgevecht. Zitplaatsen moet je betalen, staan (aan de zijkant) is gratis. Het is bijna zes uur dus wachten we even. Het begint met vlaggen van USA en Wyoming en iedereen zet hoed of pet af en gaat staan voor een Amerikaans lied. "Cody" komt op en begint met een reclame praatje over alle winkels in de buurt. Even wat losse florders en weer verhalen, dat duurt voor ons wel erg lang, wij vertrekken. Lopen naar de camper en rijden naar het rodeo terrein. Het is er nog vrij rustig, parkeren de camper vlakbij de uitgang. Drinken koffie en gaan in de rij staan bij een loket, maar met een ticket hoeft dit niet. Eenmaal binnen besluiten we naar de andere zijde te lopen dan hebben we de zon in de rug. Kopen 2 flesjes water en zoeken een plek. Acht uur begint het, eerst een gebed op de goede afloop voor de cowboys en cowgirls. Dan komt er een paard met vrouwelijke ruiter en Amerikaanse vlag over het veld aangedraafd en weer gaat iedereen staan met hoed of pet in de hand om naar het Amerikaanse lied te luisteren. Vervolgens komt er reclame! Een hele serie cowgirls met paarden en bedrijfsvlaggen rennen door de arena. Eindelijk komen de cowboys op "wilde" paarden. De wilde paarden springen en bokken om de ruiter er zo snel mogelijk af te gooien. Later doen de cowgirls dit ook. Een ander spektakel is zo snel mogelijk een kalf vangen met een lasso en het kalf bij de poten vastbinden. Maar er is ook een clown in de arena. Hij roept kinderen tot 12 jaar op om in de arena komen. Eerst moeten de kinderen

in een rij allerlei bewegingen maken en als slot mogen zij proberen een staarthaar van een kalf te vangen. Het is leuk en leerzaam om te zien en mee te maken, maar het duurt wat lang, ook komen er weer reclames en het is al laat, wij willen morgen vroeg op staan. Rijden even over half tien weg bij de rodeo. Om 10 uur zijn we weer op de camping.

Dag 19 : Zaterdag 29 juni 2019
Van / Naar : Cody (Wyoming) naar Emigrant (Montana)
Naam camping : Yellowstone's Edge RV park

Reisverslag: Half zeven staan we op. We gaan om 9 uur rijden. Het is nu nog bewolkt maar eenmaal onderweg wordt het helder en mooi weer. We rijden in een dik uur naar Red Lodge (in Montana) en dan draaien we de Beartooth Hwy op. Kortom het is een spectaculair weg met vele haarspeldbochten tot ver boven de boomgrens. Op enkele plaatsen gestopt om van de vergezichten te genieten o.a. bij Rock Creek Vista Point op 9190 ft. Nog hoger rijden we langs muren van sneeuw. Er wordt zelfs nog geskied. Het hoogste punt van deze All American Road is 10.947 ft. (3.339 m). Ook de afdaling is zonder meer prachtig, je komt langs vele meren en bossen.

Aan het einde van de Beartooth Hwy rij je vanzelf het Yellowstone National Park binnen. Hier zijn de wegen smal en druk met verkeer. We zien bizons, pronghorns (Gaffelantilope) en een beer met jongen. Helaas zijn de campings in het park vol geboekt. Alvorens het park te verlaten maken we een wandeling naar een rivier en tegen zes uur rijden wij het park bij de noord entree uit. Helaas zijn de beide campings in Gardenier ook vol en dus rijden we naar Emigrant. Onderweg zien we op twee plaatsen natuurcampings, maar ook die zijn vol. In Emigrant (zo'n 35 mijl vanaf Yellowstone) krijgen we de laatste plek op de camping. Het is wel een hele mooie plek. We eten eenvoudig. Ellie gaat een was laten draaien en we zitten tot half tien buiten.

Dag 20 : Zondag 30 juni 2019
Van / Naar : Emigrant (Montana) naar Kelly (Wyoming)
Naam camping : GrosVentre River Campground (in Grant Teton NP)

Reisverslag: Het is en blijft mooi zonnig weer met af en toe een flinke bui. Koffie in de zon en bij vertrek laten we het butaan vullen. Ellie rijdt het eerste deel, naar en in het Yellowstone park, van de dag. En waar we gisteren hebben gewandeld gaan we nu koffie drinken en zitten genieten van de omgeving. Het lijkt in het park iets stiller te zijn. De weg naar de kruising bij Tower rijdt nu wel een door. Na de afslag naar Yellowstone Village rijden door tot we een mooie parkeerplaats met uitzicht op de Yellowstone-river hebben gevonden. Hier gebruiken we de lunch en bekijken we alle stoppende auto's met hun passagiers (er valt nu iets regen). Nabij Canyon Village nemen we de Lower Rim en gaan lopen naar het Artist point. Mooie uitzichten op de canyon en waterval. Moeten even rennen om bijna droog in de camper terug te komen. Dan rijden we één parking terug en gaan we wandelen naar een punt wat vlak bij de waterval ligt. Rijden vervolgens richting Zuid uitgang van het park maar stoppen bij Mud Volcano. Het stinkt hier naar zwavel. Er staat een Bizon bij een mud die van het warme (en stinkende) water drinkt. We staan in de file als gevolg van weg werkzaamheden. Het zijn lange smalle wegen in het park. Het is laat als we het Yellowstone Park uit gaan en Grand Teton park binnen rijden. Rijden naar het bureau van de camping om een plek te vragen. Helaas wordt de laatste plaats op de camping net vergeven. Gaan bij een andere camping in het park proberen een plek te krijgen, maar ook hier is geen plek vrij. De verschillende campings van het park zouden aan onze weg moeten liggen maar we raken wat van streek omdat wij ze niet tegenkomen. Helaas hebben wij geen kaart van het Teton park bij de ingang ontvangen. We passeren op een gegeven moment de uitgang van het park en besluiten naar Jackson door te rijden. Onderweg zien wij een paar campers ergens een klein weggetje indraaien maar wij zijn te laat om dit ook te doen. Even verder op draaien wij bij een parking (met wegwijzer) en zien dat het weggetje naar een camping van het Teton park leidt. Zo gedaan (8 of 9 mijl) en komen op een grote camping. Zoeken een plaats en gaan betalen. Het is inmiddels acht uur. Eten eenvoudig maar staan mooi. Gaan een wandeling over de camping maken, we lopen in een lus en bekijken al wagentjes en tentjes. Daarna lopen we ook nog een andere lus waar alleen tentjes staan. Inmiddels is het donker. In de camper gaan we even wat lezen en op tijd naar bed.

Dag 21 : Maandag 1 juli 2019
Van / Naar : Kelly (Wyoming) naar Craters of the Moon (Idaho)
Naam camping : Craters of the Moon

Reisverslag: Om half tien vertrekken we vanaf de camping, het is mooi weer. De bergen in het Teton NP zijn, met het zonnetje, prachtig te zien. We rijden via Jackson naar de vrij steile Teton Pass (8431 ft, ruim 2.800 m.) en komen dan in de staat Idaho. Drinken koffie op een parking en kijken naar de langs komende auto's die allemaal de pas op gaan en afkomen. Tegen één uur zijn we bij de Walmart in Idaho Falls. We halen snel boodschappen en eten een broodje. Nog even benzine tanken en om twee uur gaan we verder. Het is nu een bijna rechte weg van 80 mijl naar de Craters of the Moon. Dit is wel een vrij eentonige weg. Ca. half vier zijn we in het park. Even naar het visitorcenter en dan het park in. Op de camping zoeken we een plek uit en gaan betalen. Drinken een energiedrank. Rijden met de camper verder het park in (er ligt een soort éénrichtingslus in het park). We gaan wandelen bij de Devils Orchard en lopen de Inferno Cone op. Vanaf de Cone heb je een mooi uitzicht op de gehele omgeving. Besluiten de andere wandelingen morgen te doen en rijden terug naar

campingplaats. Inmiddels is het zes uur en Ellie maakt het eten klaar. Na het eten en de koffie maken we een rondgang over de camping en lopen een paadje op naar een lage top, hiervandaan kunnen we de omgeving van de camping overzien.

Dag 22 : Dinsdag 2 juli 2019
Van / Naar : Craters of the Moon naar Downey
Naam camping : Downata Hot Springs

Reisverslag: Staan wat eerder op dan normaal en rijden al om half negen weg van onze campingplaats en rijden naar de parkeerplaats bij de Spatter Cones. Drinken hier eerst koffie. Het is weer een warme zonnige dag. Lopen naar de twee lava monden. In één zit nog sneeuw. Dan verder naar nummer 6, hier lopen we de Broken Top, dit is om de mond van de vulkaan heen, een mooie wandeling, veel geleerd van de stenen e.d. Dan naar de Caves en kiezen er voor om in de Indian Tunnel te gaan. Je gaat dan ca. 40 ft onder de grond. Veel steen, donker, keren halverwege terug. Leuk om te doen. Eten op de parkeerplaats een boterham en kijken naar wie er komt en gaat. Ellie gaat het eerste stuk rijden door de vlakke naar Blackfoot. Het is wat saai en ver. In Blackfoot stoppen we even om wat te drinken en rijden dan verder over snelweg tot afslag Downey. Net buiten Downey ligt de Hot Spring, zwembad en camping. Op de camping is het stil, op het terrein achter ons staat een hele groep kinderen die in het zwembad zijn. Het is vervelend dat er geen dump is en dat de wif niet werkt. Voor de rest is het voor ons een rustige avond en als het donker is sorteren we de foto's.

Dag 23 : Woensdag 3 juli 2019
Van / Naar : Downey (Idaho) naar Park City (Utah)
Naam camping : Park City RV Resort

Reisverslag: Het is weer zonnig weer zodat we buiten koffie drinken. Vertrekken tegen half elf. Eerst in het stadje bij de Fairgrounds gedumpt. Besluiten om via binnen wegen naar Park City te gaan. Het zijn leuke binnenwegen, door een mooi bosgebied (een soort pas) en rijden langs het Bearlake. Vanaf Evanston in Wyoming rijden we over de Interstate 80 naar Park City. Deze snelweg ligt zeer mooi tussen de bergen. Er loopt een treinbaan parallel aan de snelweg, wij zien een enorme lange trein rijden die we ook op de film zetten. Op de afslag van Park City is het erg druk (hier zijn vele grote winkelcentra). Gaan naar de Informatie en krijgen uitgebreid te horen hoe naar de camping kunnen komen, maar krijgen ook advies over de dag van morgen, 4 juli. Het beste is dan om met de e-bus naar het centrum te gaan! Krijgen maps mee. Op de camping liggen alle papieren voor ons klaar. De camping ligt in lagen vanaf de rivier. We hebben een plek vlak bij de rivier en kijken het dal in en staan een flink stuk van de grote weg af. Eten en heerlijk buiten zitten. Besluiten niet naar fireworks te gaan kijken, welk op de avond voorafgaand aan Independence Day wordt afgestoken.

Dag 24 : Donderdag 4 juli 2019 (Independence Day)
Van / Naar : Park City naar Park City
Naam camping : Park City RV Resort

Reisverslag: De wekker loopt weer om half zeven af en zetten de kachel aan om de ergste koude (op deze hoogte is het erg fris) te verdrijven en staan op. Blauwe lucht! Zijn ruim op tijd bij busterminal. Parkeren bij de Walmart. Omdat we vroeg zijn halen we meteen wat boodschappen. Lopen daarna naar de bushalte. Er staat al een flinke rij, iedereen sluit keurig aan. Bus is overvol. Zijn ca. kwart voor elf bij busstation in Park City. Er is veel publiek. Lopen naar de Mainstreet en zoeken een plekje. Mensen zitten op stoeltjes langs de stoep en schreeuwen en gillen. Wij vinden het enigszins chaotisch gaan. In de parade lopen/rijden hoofdzakelijk leden van clubs en bedrijven. Het duurt circa een uur en er zijn 75 deelnemend partijen. Er is maar één drumband aan het einde van de parade. Wij vinden het wat magertjes. Als de parade voorbij is lopen wij met de meute achter de parade aan richting park waar eettentjes en muziek is. Wij lopen mee tot zo'n beetje de eerste eettentjes. Het is een drukte van belang, flinke rijen bij de eettentjes. Wij kopen bij een rustig eettentje een diep gevroren banaan met chocolade en nootjes, lekker! Lopen terug naar busstation. Bus is nu rustig. En rijden weer met de camper terug naar camping. Gaan fijn buiten zitten. Later komt er onweer en regen op zetten. Tijdens regen en onweersbui maken we binnen de foto's in orde voor de website. Een grote groep die op het veld vele tentjes hadden opgezet, hebben deze weer snel afgebroken en zijn vertrokken! Na het avondeten (droog!) wandelen we over de camping.

Dag 25 : Vrijdag 5 juli 2019
Van / Naar : Park City naar Yuba Lake SP
Naam camping : Painted Rock

Reisverslag: Blauwe lucht, het is wel frisser dan anders. Jan gaat de laatste foto's op de website zetten en loopt hiervoor naar de lobby ruimte. Vertrekken op ons gemak (na het dumpen). Rijden weer naar het info centrum en vragen om folders van de Utah stateparks (mevrouw wist weinig). Rijden dan naar het Outlet center. We kijken in verschillende schoenenwinkels en passen schoenen, maar we slagen niet. Drinken in de camper koffie en vertrekken uit Park City. Rijden eerst een stukje terug over snelweg en slaan dan af richting Provo, dit blijkt een 4 baans weg te zijn die door een mooi gebied gaat. Onderweg op een parking eten we een broodje en overleggen we waar we gaan overnachten. Besluiten naar Painted Rock te rijden. Als we later in de buurt komen waar wij de camping verwachten lezen we wel een afslag naar Yuba Lake, we besluiten hier

in te gaan. Bij de ingang blijkt dat Painted Rock een onderdeel is van Yuba Lake SP. Wij kunnen er toevallig staan omdat iemand zijn plaats heeft geannuleerd! Het is een mooie ruime plek. We hebben uitzicht naar het meer en de bergen. Het is behoorlijk warm en gaan zitten lezen. Na het avond eten wandelen we naar het meer. Tot het donker wordt zitten we buiten te lezen en computerwerk te doen.

Dag 26 : Zaterdag 6 juli 2019
Van / Naar : Yuba Lake SP naar Kanab
Naam camping : Crazy Horse RV Resort

Reisverslag: Het wordt vandaag weer een mooie warme dag. Voor vertrek maken we een wandeling naar het meer, nemen we foto's en drinken koffie. Rijden in rustig tempo door. Onderweg bij een supermarkt halen we enige boodschappen. Stoppen nog een keer voor koffie en later voor een broodje. Naast de parking waar we een broodje eten (in het Panguitch City Park) zijn een aantal mooie glanzende trucks opgesteld. We gaan kijken en nemen foto's. Rijden nu in één keer door tot Kanab. Onderweg rijden we door een mooi rood berglandschap! Bij het visitor centrum in Kanab halen we info over de Wave. We hadden gelezen over een gebied met een Wave, een prachtig uitgesleten rotsformatie van rode steen. Maar dit ligt in een wildernis waar maar 20 mensen per dag heen mogen. Per dag is er een loterij wie daar heen mag gaan. Daarnaast is het een fysiek zware tocht en moet je een zeer goede conditie hebben. Ook moet je minstens 4 liter water bij je hebben. Dat kunnen wij niet aan en dus gaan we dit niet doen. Over andere wandelingen wordt maar weinig info verstrekt. We gaan naar een camping, krijgen een mooie plek onder de bomen. Buiten zitten lezen. Via onze telefoon (internet/wifi) zoeken we wat uit over wandelingen in de omgeving. Ook zoeken we naar campings + route voor de komende dagen. Besluiten morgen via het Zion Park naar St. George te rijden en dan maandag naar Las Vegas te rijden. Gaan vandaag eten bij Wendy's, welk restaurant naast onze camping ligt. Later in de avond wandelen we naar en langs het kerkhof en de supermarkt. Na negen uur zetten we onze foto's op laptop/internet.

Dag 27 : Zondag 7 juli 2019
Van / Naar : Kanab naar Carmel Jct.
Naam camping : Mount Carmel Junction RV Park

Reisverslag: Het wordt een warme dag, wel is er meer bewolking en vooral sluierbewolking. Na de ochtend zaken rijden we naar de rand van het dorp. Hier begint de Squaw trail. Deze wandeling hebben we gisteren op de telefoon gevonden. Doen onze bergschoenen aan en nemen water mee. Het is vrij ruw pad. Af en toe gaan we over grote stenen "klimmen". Na een tijdje is dit klimmen voor ons genoeg en stoppen we. Staan toch al ver boven de dorp en nemen foto's van de omgeving. Drinken voldoende water en gaan terug. Maar het terug gaan is soms nog lastiger, vooral om over die grote stenen te komen! Terug bij camper drinken we, heerlijk zittend in de zon, onze tweede koffie. Gaan voor de zekerheid tanken en willen nog wat boodschappen doen maar hier zijn de winkels op zondag gesloten! Op ons gemak rijden we door een mooi rood gekleurd landschap naar de ingang van het Zion NP. Vlak voor de kaartcontrole gaat de campermotor opeens knallen en brullen als een Harley Davidson motor. Na de kaartcontrole gestopt en gecontroleerd. Vinden niets. Besluiten de motor te laten afkoelen en gaan eerst lunchen en dan nog eens proberen. Dat brullen blijft. Bellen met onze telefoon is niet mogelijk, er is geen bereik. Vragen hulp aan de Ranger bij de kaartcontrole, mogen de parktelefoon gebruiken. Het is ca. half twee als we Cruise America aan de lijn hebben, Cruise America overlegt ook met de Ranger, we worden in principe een naar camping gesleept. Cruise America belooft later terug te bellen met nadere informatie. Ranger geeft aan dat hij op ons zal letten. Wij gaan heerlijk buiten zitten lezen. Van verschillende mensen krijgen we hulp aangeboden! Tegen vier uur wordt de Ranger terug gebeld door Cruise America, en hij roept ons. Cruise Amerika heeft een campingplaats geregeld en de sleper komt zo. Half vijf is de sleper er. De camper word gesleept met voorwielen op een vork. Wij nemen plaats in de sleepauto en met een flink vaartje rijden we naar Carmel Jct. Om vijf uur staan we aangesloten op de camping op 20 mijl vóór het Zion NP. Volgens de sleper komt morgenochtend iemand de camper maken. We lopen naar het Shell station om te betalen voor de campingplaats. Later komt een dame van het Shell station ons het geld terug brengen want Cruise America heeft al betaald. We hebben een rustige avond en zitten nog lang buiten. Voor het slapen maken we de foto's in orde op de laptop.

Dag 28 : Maandag 8 juli 2019
Van / Naar : Carmel Jct (Utah) naar Las Vegas in Nevada
Naam camping : Las Vegas Resort

Reisverslag: We zijn vroeg wakker, het is wederom mooi en zeer warm weer. Omdat we nog niemand zien komen lopen we naar Shellstation en vragen naar Chiko (de broer van de sleper), Chiko belt zijn broer. De sleper komt nu naar ons toe en zal ons terug naar Kanab brengen. Dus worden we weer gesleept. Zijn ca. half elf in Kanab bij een garagebedrijf. De camper zal om ca. om 2 uur klaar zijn, wordt ons gezegd. Wij gaan wandelen, eerst naar een supermarkt en dan nog naar andere supermarkt en kopen onder andere verse bolletjes en kleine flesjes melk. Omdat het erg warm is gaan op een pleintje onder bomen zitten eten onze net gekochte bolletjes. Op een gegeven ogenblik zien we, in de verte, onze camper al een tijdje aan de stoeprand staan. Het is kwart over een als we bij de garage navraag doen en blijkt dat de camper al klaar is (en wij zijn niet gebeld!!). Half twee vertrekken we weer naar het Zion Park. Het is nu praktisch een dag later. Rijden

rustig aan door park, komen onze Ranger bij de tunnel tegen en bedanken hem nog zeer hartelijk. Na het Zion Park rijdt Ellie tot de afslag in Arizona (op zelfde plaats als op heenweg). Jan doet de rest naar Las Vegas. Onderweg stoppen we wel bij een afrit voor het avondeten. We eten wel binnen met de airco aan want buiten zitten is te heet. Ca. acht uur zijn we op de camping (die wij onderweg telefonisch hebben gereserveerd).

Dag 29 : Dinsdag 9 juli 2019
Van / Naar : Las Vegas naar Las Vegas
Naam camping : Las Vegas Resort

Reisverslag: Hele dag rustig aan, het is rond de 40 graden. Douchen in de grote badruimte van de camping. Camper opruimen en de koffers al zoveel mogelijk inpakken. Het zwembad is helaas gesloten wegens onderhoud, maar de whirlpool is wel open. We gaan 's morgens en nog een keer 's middags bij het zwembad zitten lezen (en Ellie zonnen). Na het avondeten brengen we onze overgebleven etenswaar bij onze Amerikaanse burens. We worden meteen uitgenodigd binnen te komen en krijgen koud colaatje aangeboden. Een hele tijd met elkaar zitten praten.

Dag 30 : Woensdag 10 juli 2019
Van / Naar : Las Vegas naar Las Vegas
Naam hotel : Alexis Park Resort
Gereden mijlen / km : 3.605 mijl / 5.800 km

Reisverslag: Het is nog steeds erg warm, rond de 40 graden. Na het ontbijt douchen we in de badkamer van de camping. Ellie maakt schoon en pakt de laatste zaken in. Jan doet de andere zaken. We brengen de laatste spullen die over zijn weer naar onze burens en maken nog een praatje. We checken uit en leveren de sleutel in. Tanken hoeft niet, zitten net boven hetgeen nodig is. Butaan vullen doen we niet, laten dit doen bij Cruise America. We halen bij de Walmart nog wat krentenbollen voor morgen in het vliegtuig. We zijn kwart voor elf bij Cruise America. Er zijn veel terugkerende vakantiegangers. Zetten onze koffers op kar en wachten op ons beurt. De keurder heeft geen opmerkingen op onze camper, wij vertellen over de problemen aan en met de camper. Na overleg met zijn chef krijgen we drie dagen compensatie. Keurig! Met een taxi rijden we naar het hotel waar we even voor twaalf uur aankomen. Ellie vraagt op kamer op BG, krijgen nu een kamer met een kingsize bed en gescheiden kamer/slaapkamer. Eten onze meegebrachte broodjes en gaan dan tot ca. 4 uur naar het zwembad. Na nog wat inpakken en omkleeden lopen we rustig naar de Strip (20 min. en erg warm), nemen hier de bus (die verder gaat dan de Strip) en vragen naar het Outlet Center, maar stappen helaas één halte te vroeg uit. Gaan lopen naar volgende halte. We worden doodmoe en gaan onderweg eten bij een Denny. Dit doet ons goed. Om de "hoek" is toch het Outlet Center. Zoeken een Sketcher winkel en deze blijkt bijna aan het andere eind van het centrum te liggen! Lopen dus veel! Kopen niets! Lopen weer naar bushalte, het is inmiddels donker geworden. Bus gaat nu via busterminal. Rijden terug naar Strip, we stappen uit bij Hotel Paris. Het is druk en warm op de Strip. We lopen, op onze laatste loodjes, terug naar ons hotel. Even wat drinken en naar bed.

Dag 31/32 : Donderdag 11 juli / Vrijdag 12 juli 2019
Van / Naar : Las Vegas naar Velsbroek

Reisverslag: Zes uur gaat de wekker. Om 8 uur rijden we met shuttlebus van het hotel naar vliegveld. Inchecken en labelen zelf onze koffers. Koffers zijn ongeveer even zwaar. Gaan door de security, uit het koffertje van Ellie moeten e-books worden gehaald. Koffie kopen en bij een tafeltje drinken we koffie en eten een bolletje. Inchecken gaat vlot. Rustige vlucht naar Houston. In Houston blijken we maar vijf minuten te hoeven lopen naar de andere Gate. Hebben nog even tijd, lopen wat en kopen een ijsje. Ook hier gaat het boarden vrij snel. Blijken in de midden partij te zitten. 1e klas is vol maar economie deel is vrij leeg. Wij hebben 4 stoelen voor ons zelf. Prima vlucht. Op tijd in Amsterdam. Zoon en schoondochter wachten op ons en brengen ons thuis.

Wij hebben een mooie tour gemaakt over vele hoge bergwegen
die nu open waren.

Ondanks pech zeer goede service van Cruise America gehad.